

În cotețul găinilor, dolofana Suzi dormea dusă.
Dintr-o dată, o umbră se ivi în coteț.

Era un mic arici, care se plimba alene, în căutarea unui culcuș confortabil.

— Oh, ce plăpumioară frumoasă! șopti el, privind burta pufoasă a lui Suzi. Iată patul visurilor mele!

Suzi începu să se foiască. Ceva o înțepa.

— Vai, mă mănâncă! Oh, nu, mă pișcă! Ajutor, am fost atacată de un bondar!

Întregul coteț veni să vadă ce se întâmplă.

— Biata Suzi!

— Uite, șopti o găină roșcată, e doar un arici!

— E atât de drăguț! se emoționează o altă găină.

— E prea drăguț!

— Chiar adorabil!

— E atât de mic! Oare unde sunt părinții lui?

— Vino aici, bebelușule!

Suzi privește animalul cu dezgust.

— Bebeluș? se miră ea.

— Mă lași pe mine să am grijă de el, Suzi?

— Nu, vreau eu!

— Ba eu! Eu!

